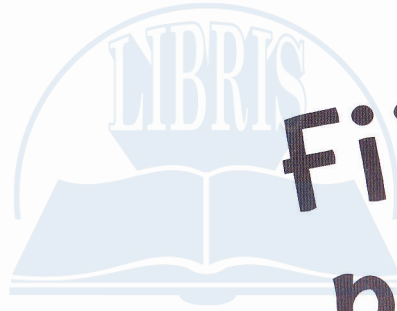

Fii curajos,
pisoiaşule!

ulises Wensell • Paloma Wensell

Fii curajos, pisoiașule!

Ilustrații de Ulises Wensell
Text de Paloma Wensell

Pisoiașul Motocel se trezește în toiul nopții.

– Ce bine am dormit!

Apoi își scoate capul din coșuleț.

– Ia te uită, coșulețul meu nu mai este în locul lui obișnuit.

Motocel se află într-o casă străină.

– Probabil cineva m-a adus aici în timp ce dormeam, își spune pisoiașul.

Și nici mămica lui nu mai este cu el.

– Nu te teme, Motocel, își spune. Acum ești deja mare.

Curios, se cațără afară din coșuleț, cu oarecare teamă.

– Uite aici litiera mea și vășuțul meu pentru mâncare, își spune Motocel mai liniștit.

În casa asta sunt oameni drăguți! S-au gândit chiar să-i aducă mâncarea lui preferată!

Pisoiășul se freacă cu căpșorul de toate mobilele.

– Acum miros ca mine. Oricine își va putea da seama că aici sunt la mine acasă!

Apoi Motocel vede o canapea. Ce mult îi plac canapelele!

Dintr-un salt a ajuns sus.

Cercetează pe rând pernele moi.

– Până la urmă, nu este chiar așa rău să fii singur, își spune el.

Pot să fac tot ce vreau!

Apoi Motocel descoperă scara care duce la pod.

